

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/664/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 128. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 128. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Álláspontja szerint a támadott rendelkezés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakkal.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye, valamint az indítványban és annak kiegészítésében foglaltak lényege a következő.
- [3] Egy kerületi általános iskola – az elsőfokú építési hatóság (kerületi polgármesteri hivatal) által meghozott és 2005. augusztus 16-án jogerőre emelkedett 8-24661/1/2005. számú építési engedélye alapján – a fűtési rendszer átalakítása során új gázkazánt, hőközpontot és két darab kéményt (a továbbiakban: építmény) létesített. Az indítványozó (az alapügy felperese), aki a szomszédos társasház lakója, az építési engedélyt megadó határozat, azt követően a használatba vételi engedély ellen hatósági, majd bírósági eljárásokat kezdeményezett, mert a kémények füstölése zavarta a lakókat.
- [4] 2.1. Jelen ügyben – az indítvány szerint összefüggésbe állított, ekként – alapul szolgáló eljárásban az indítványozó 2018. október 3-án a Kp. 127. §-a szerinti, mulasztás megállapítása iránti keresetlevelet terjesztett elő.
- [5] A keresetlevelet az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 47.K.703.167/2021/7. számú végzésével visszautasította. A felperes indítványozó által előterjesztett fellebbezés folytán eljárta Kúria a Kpkf.II.40.911/2021/2. számú végzésével az elsőfokú

bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

- [6] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2022. május 2-án hozott 47.K.706.577/2021/9. számú végzésével a keresetlevelet visszautasította. A bíróság megállapította, hogy a felperes indítványozó keresetlevele elkésett. A bíróság megállapította, hogy a Kp. 127. §-ában meghatározott mulasztás körébe a közigazgatási cselekmény elmulasztása tartozik; a bizonyítás, valamint az ügyfél mellőzése viszont járulékos közigazgatási cselekmények, ekként ezek vonatkozásában mulasztás megállapítása nem kérhető.
- [7] Az eljáró bíróság álláspontja szerint a keresetlevél elkésett. A tudomásszerzés időpontja ugyanis az építési engedély semmisségének megállapításával kapcsolatos kereseti kérelem vonatkozásában a semmisség alapjaként a – felperes (indítványozó) által hivatkozott – Fővárosi Bíróság 21.K.33.081/2008/10. számú ítéletének meghozatala, vagyis 2009. szeptemberi 23-a volt. A használatbavételi engedélyezési eljárással kapcsolatban pedig a felperes (indítványozó) tudomásszerzése az alperes, a Budapest Főváros Kormányhivatala (jogutód) 50.BP-1707/3/2011. számú másodfokú határozatáról értesülése 2011. november 10-e. E határozatában az alperes hatóság rögzítette, hogy az eredetileg használatbavétel engedélyezése iránt indult eljárás a megváltozott jogszabályi környezet folytán 2009. október 1. napjától az építmény használatbavételének bejelentés szerinti nyilvántartásba vételére korlátozódott. Ekként a felperes indítványozó mindkét kereseti kérelem vonatkozásában túllépte a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti keresetindítási határidőt.
- [8] 2.2. Az indítványozó fellebbezése nyomán eljáró Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2022. október 12-én hozott 2.Kpkf.750.307/2022/3. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 47.K.706.577/2021/9. számú végzését helybenhagyta.
- [9] Az Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria Kpkf.II.40.911/2021/2. számú végzése iránymutatásának eleget tett, tisztázta, hogy a felperes indítványozó kérelme az alperes mely döntésére, milyen kötelezésére irányul; vizsgálta Kp. 128. §-ában foglalt feltételek fennállását és a keresetindítási határidő megtartottságát; a keresetlevél benyújtásának előfeltételei teljesülése körében értékelte az alperes által előadottakat.
- [10] A felperes indítványozó fellebbezésében hivatkozott arra, miszerint az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 128. § (4) bekezdését, mivel a mulasztás orvoslására irányuló panaszát az alperes nem bírálta el, ekként a keresetindítási határidőt a panasza eredménytelenségéről történő tudomásszerzésétől kell számítani.
- [11] Az Ítéltábla megállapította, hogy a panaszokról és a közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (a továbbiakban: Panasztv.) 1. § (2) bekezdése ismeretében panasznak a közigazgatási eljárás hatálya alá tartozó ügyben nincs helye, így a Kp. 128. § (2) bekezdése szerinti tudomásszerzési időpontot nem a panasz elbírálatlan

volta, hanem a kereseti kérelemben állított építéshatósági eljárási intézkedések hiánya, illetve az azokról történő felperesi tudomásszerzés határolta be.

- [12] Az Ítéltábla szerint helyesen járt el az elsőfokú bíróság a keresetindítási határidők számításakor. Megjegyezte továbbá, hogy ezen időpontok alapján – ugyanezen pervita tárgyában, a felek között indult további eljárásban – a Fővárosi Törvényszék 15.K.701.907/2020/2. számú határozatával, melyet a Kúria Kpkf.VI.39.309/2020/2. számú végzésével helybenhagyott, elkészttség miatt már jogerősen visszautasította a felperes indítványozó által kifogásoltakat is tartalmazó érveléssel benyújtott mulasztási per megindítására irányuló keresetlevelet.
- [13] Az Ítéltábla utalt arra is, hogy a Kp. 128. § (4) bekezdése szerinti, a keresetlevél visszautasítását kizáró szabály az ügyre nem alkalmazható, az kizárólag a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjával kapcsolatban értelmezhető. A Kp. 157. § (1) bekezdése szerint a törvény alkalmazási köre a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokra terjed ki, tehát a Kp.-t az eljárásban alkalmazni kellett, függetlenül attól, hogy a bíróság által vizsgált jogi tények mikor keletkeztek.
- [14] A Kp. 85. § (3) bekezdésének sérelmére történt felperesi hivatkozás is alaptalan, mivel e jogszabályhely a kereset érdemi, az alperesi közigazgatási tevékenység jogszerűségének elbírálásával kapcsolatban tartalmaz szabályokat. A perbeli esetben az elsőfokú bíróság a keresetlevelet visszautasította, ehhez képest érdemben nem vizsgálta a felperes hivatkozásait, s ebből következően ezen jogszabályhelyet sem sérthette meg.
- [15] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2023. január 25-én hozott Kfv.III.37.913/2022/2. végzésével az indítványozó által – a Fővárosi Ítéltábla 2.Kpkf.750.307/2022/3. számú végzésével szemben – előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [16] A Kúria megállapította, hogy mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság végzésében részletesen indokát adta döntésének, kiemelte, hogy a keresetlevél visszautasítására a keresetindítási határidő túllépése miatt került sor. Mindkét eljárás vonatkozásában meghatározásra került a tudomásszerzés időpontja, amelyhez számította a jogszabályi határidők megtartottságát.
- [17] A Kúria indokai szerint sem a jogerős végzés, sem a felperes indítványozó felülvizsgálati kérelmében nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó, a Kp. 128. §-ának értelmezésére vonatkozó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, s ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.
- [18] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság végzésében megvizsgálta az elsőfokú bíróság által feltárt tényállást, értékelt a felperes indítványozó fellebbezésében foglalt hivatkozásokat, kialakított álláspontja és az abból levont jogkövetkeztetése pedig a támadott végzés indokolásából kitűnő. A jogerős végzés a

Kp. alkalmazásával összefüggésben is egyértelműen kifejtette indokait. A Kúria indokai szerint a Kúria nem tárt fel olyan garanciális jogsérelmet, illetve olyan eldöntendő elvi tartalmú jogkérdést, amely az állásfoglalását tenné szükségessé. Önmagában az, hogy a felperes indítványozó a keresetlevelének visszautasítását sérelmesnek tartja, nem indokolhatta a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását.

- [19] A Kúria indokai szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott 1/2022. számú KJE határozat arról rendelkezik, hogy a Kp. 128. § (2) bekezdésében és a (3) bekezdés e) pontjában megjelölt mulasztás orvoslását célzó eljárást kifejezetten biztosító jogszabályi rendelkezés hiányában a mulasztási per megindításának nem előfeltétele, hogy az ügyfél az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 15. § (2) bekezdése és 113. § (2) bekezdés b) pontja alapján felügyeleti eljárást kezdeményezzen vagy a felügyeleti szervhez forduljon.
- [20] A felügyeleti eljárás kezdeményezése vagy a felügyeleti szervhez fordulás hiánya miatt a keresetlevél a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontja alapján nem utasítható vissza. Jelen esetben azonban nem a Kp. 48. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt közigazgatási jogorvoslat kimerítetlensége, hanem az i) pontban meghatározott keresetindítási határidő túllépése volt a döntés indoka, így a jogkérdésben való eltérés megállapítására elvi lehetőség nincs. A Kp. 128. § (2) bekezdése pedig egyértelműen rendelkezik a mulasztási per megindításának határidejéről, amely betartását a bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell.
- [21] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában bemutatta, hogy az ügyében több eljárást is kezdeményezett. Ezekben többször került sor az eljárás megismétlésére, jelen ügygel együtt ez már a nyolcadik megismételt eljárása.
- [22] Álláspontja szerint a Kp. 128. § (2) bekezdése a mulasztási per kereshetőségi feltételeit úgy szabályozza, hogy kizárja a keresetindítás lehetőségét, vagyis annak megfelelni nem lehet. Ilyen lehetetlen feltétel például, hogy mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás nem is létezik, így a vele szemben megállapított késedelmes perindítás sem valósult meg, nem is értelmezhető. Hivatkozik az 1/2022. KJE határozatra, mely szerint nem lehet mulasztási per megindítási feltételeként olyan követelményt támasztani, amelynek igénybevételét jogszabály nem biztosítja a fél számára. A Kp. 128. § (2) szerinti kereshetőség vizsgálat csak akkor nem eredményez visszautasítást, ha azt a bírák tévesen alkalmazzák vagy az alkotmányos jogokat fontosabbnak gondolják az indítvány szerinti „kiagyalt, zavaros és az ügyfél számára teljesíthetetlen” kereshetőségi feltételeknél.
- [23] Az indítványozó hivatkozik tovább arra is, hogy a tudomásszerzés fogalma sem világos. Esetében többször előfordult, hogy a tudomásszerzést az által is teljesültnek tekintették, hogy pl. egy korábban hatályon kívül helyezett végzés vagy új eljárásra kötelező végzés indoklásában szerepelt valamilyen hivatkozás vagy információ. Ezekben az esetekben azért fosztották meg kereshetőségi jogától, mert akkor 90 napon belül nem perelt, az évek múlva hatályba lépő Kp. szerint.

- [24] Álláspontja szerint az eredménytelenségről való tudomásszerzés speciális esete, ha az ügyfél várja a választ, de az nem érkezik meg. Teljes a jogbizonytalanság abban a kérdésben, hogy az ügyfélnek mennyit kell várni, hogy az eredménytelenség bekövetkezzen.
- [25] Teljesíthetetlen feltételt tartalmaz továbbá „a jogorvoslati szerv mulasztása esetén az intézkedésre nyitva álló határidő” fogalma. Az egyszintű hatósági eljárásban már nincs jogorvoslati szerv, az intézkedésre nyitva álló határidő pedig a felperes számára ismeretlen, már csak azért is, mert nagyon sok intézkedés eleve nem is tartozik bele az intézkedési határidőbe.
- [26] Az indítvány szerint a Kp. 128. § (2) alkalmazásának kényszere azért is káros, mert kizárja a bizonyítás lehetőségét és tisztességtelen eljárást generál. A mulasztási per kereshetőségi feltételeinek vizsgálatakor a bírák töretlen gyakorlatként kizárják a hivatalból lefolytatandó eljárásokat, ezzel pedig társadalmi érdekeket sértenek.
- [27] Az indítványozó hiánypótlási felhívásra előterjesztett indítványkiegészítésében mindezekhez hozzátette, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés valójában arról szól, hogy a hatóságok késedelme esetén ügye érdeme tekintetében a kérelmezőt a teljesíthetetlen feltételek és „brutálisan rövid” kereshetőségi határidők okán megfosztják a bírósághoz fordulás jogától.
- [28] A Kp. 128. § (2) bekezdése emellett azért is alaptörvény-ellenes, mert generálja a tisztességtelen eljárást.
- [29] Az indítványozó hivatkozott továbbá arra, hogy a támadott jogszabályi rendelkezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének érvényesítését is ellehetetleníti. Kiemelte, hogy az akkor már 13 éve tartó eljárásban az elsőfokú hatósági eljárás hiánya miatti panaszára adott válaszként az akkor másodfokon és törvényességi felügyeletként eljáró alperes egy tájékoztató levélben leírta, hogy az ügyet befejezettnek tekinti, további intézkedés nem szükséges, de ez ellen ügyfélként mulasztási keresetet indíthat az indítványozó. E jogorvoslattal élt is, de kérelmét a bíróságok összesen ötször utasították el elkéssettség miatt. A visszautasítás okát nem a jogorvoslat benyújtására, hanem a perindítás évekkal azelőtt történő állítólagos elmaradására alapították. Az alperes tehát olyan jogorvoslati lehetőséget kínált fel, amelyről tudta, hogy a bíróság visszautasítja. Ezzel durván sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk. (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joga is.
- [30] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(2) bekezdései alapján elsőként azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.
- [31] 3.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nyújtotta be. Az indítvány tartalmaz az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelmet. Megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi

rendelkezést, megjelölte továbbá az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, valamint azok indokolását. Tartalmaz továbbá kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére. Az indítványozó a bírói döntés alapjául szolgáló eljárás felperese volt, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

- [32] Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [33] 3.2. A mulasztási per a közigazgatás szervek mulasztásával szembeni jogvédelem egyik eszköze. A közigazgatási hatóságnak a hatáskörébe tartozó ügyben annak elintézésére eljárási kötelezettsége, eljárási kényszere van. A közigazgatásnak alkotmányos kötelezettsége hatásköre gyakorlása. Következésképpen az eljárási kötelezettség elmulasztása sérti a jogbiztonság követelményét, illetve gátolja az ügyféli jogok és érdekek érvényesülését. Ezt az Alkotmánybíróság már korai gyakorlatában is rögzítette [vö. 72/1995. (XII. 15.) AB határozat, ABH 1995, 346., 354-355.].
- [34] A közigazgatási hatósági eljárásokban megvalósuló mulasztás miatti jogsérelem elkerülésére a jelenlegi jogszabályi környezet több garanciális rendelkezést is tartalmaz. Ilyen az Ákr. 15. § (2) bekezdése, mely a felügyeleti szerv, annak hiányában (vagy a felügyeleti szerv mulasztása esetén) a bíróság hatáskörébe utalja az eljáró hatóság eljárás lefolytatására való utasítását. Az Ákr. és a Kp. hatályba lépése előtt – vagyis jelen ügy alapjául szolgáló építmény létesítése és az emiatt indított eljárások idején – a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 20. §-a, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény 2. §-a biztosította hasonló módon az eljárásra kötelezés lehetőségét.
- [35] A Kp. hatálybalépésével a jogalkotó kiszélesítette a bírói utat a közigazgatás tevékenységével kapcsolatban, ennek egyik formája a mulasztási per, mint különös közigazgatási per bevezetése volt. E pertípus bevezetése a korábbi, ágazatilag tagolt és korlátozott jogvédelemmel szemben éppen a jogvédelmet bővítette, nem pedig korlátozta, többek között azzal, hogy a korábbiakhoz képest szélesebb körben, nem pusztán a hatósági eljárás elmulasztása esetén tette lehetővé per indítását.
- [36] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az igényérvényesítés feltételrendszerére vonatkozóan részben magát a feltételrendszert, részben pedig a bíróságok által elfoglalt jogi álláspontot sérelmezte és tekintette akként, miszerint az sérti a

tisztességes eljáráshoz, valamint jogorvoslathoz való jogát, ekként alaptörvény-ellenessé teszi az alkalmazott jogszabályi rendelkezést.

- [37] A jogalkotó a jogorvoslati lehetőségek és azok feltételrendszere vonatkozásában egyszerre mérlegeli a jogorvoslathoz való jog és a jogbiztonság követelményeit, ekként a jogvédelem iránti alkotmányos igényt, a közigazgatás törvény alá rendeltségének követelményét, illetve a jogerő védelméhez kötődő alkotmányos érdeket {3249/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [15]}. Ezekre tekintettel indokolt a sajátos szabályozás, mely figyelembe veszi, hogy az ügyfél késve értesül a közigazgatási cselekmény elmulasztásáról, illetve nem részesül jogorvoslati kiiktatásban sem. Másrészt a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadóan nem adható olyan értelmezés az alkalmazandó jognak, mely alaptörvény-ellenesen zárja el a felet a perindítástól. Ezzel összhangban álló az indítványozó által is hivatkozott 1/2022. KJE határozat is, mely alkotmányosan meg nem engedettnek minősítette az olyan jogértelmezést, amely a perindítást az ügyfél terhére a jogszabályokból nem következő feltételhez köti.
- [38] A jogalkotó ezt a mérlegelést elvégezve határozta meg a mulasztási per indításának feltételeit: a mulasztási per tárgyát, a perindításra jogosultak körét, határidejét, a keresetlevél kötelező tartalmát, illetve a bíróság eljárásának és döntésének sajátos szabályait.
- [39] Az indítványozó által kifogásolt Kp. 128. § (2) bekezdés szerint „a keresetlevelet a mulasztás orvoslását szolgáló közigazgatási eljárás eredménytelenségéről való tudomásszerzéstől vagy a jogorvoslati szerv mulasztása esetén az intézkedésére nyitva álló határidő elteltétől számított kilencven napon belül, de legkésőbb a közigazgatási cselekmény megvalósítására irányadó határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani. Jogorvoslati szerv hiányában a keresetlevelet a közigazgatási cselekmény megvalósítására nyitva álló határidő leteltétől számított egy éven belül kell a bíróságnál benyújtani.”
- [40] A jogszabályi rendelkezések – értelemszerűen – igénylik a jogalkalmazói értelmezést, mely során a jogszabály absztrakt rendelkezéseit az ügy konkrét viszonyaira alkalmazzák. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jog értelmezése a bíróságok feladata (*iura novit curia*), „[a] »jogot« végülis a bíróságok saját értelmezésük szerint állapítják meg” {ld. 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [41] Az indítványban foglaltak, illetve az indítványozó ügyében hozott döntések alapján nem merül fel olyan jogalkotói mérlegelés, amely aránytalanul meghatározva a feltételeket elzárná a jogalanyokat az igényérvényesítéstől, illetve olyan ítélkezési gyakorlat, mely alaptörvény-ellenes tartalommal töltené ki a támadott rendelkezést. Az indítványozó ügyében következetesen állapították meg több eljárásban is a bíróságok, hogy keresete elkésett, a kifogásolt döntések 2009-ben, illetve 2011-ben emelkedtek jogerőre, a korabeli jogállapot szerinti jogszabályi rendelkezés és jogorvoslati lehetőség mellett.

- [42] A 2018-ban hatályba lépett Kp. változatlan ténybeli körülmények közepette, s eltérő jogi rendelkezés hiányában, önmagában – értelemszerűen – nem igényérvényesítési alapja a hatályba lépése előtt több évvel, a hatályos jog alkalmazásával lezárult, jogerőssé vált eljárásban jogvita tárgyává tett igény újraperesítésének. A Kp. 157. § (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy „ezt a törvényt a 2018. január 1. napján vagy azt követően előterjesztett keresetlevél alapján indult eljárásokban kell alkalmazni.”
- [43] 4. Az indítvány alaptörvény-ellenesség címén valójában az eljárt bíróság jogértelmezését (közte az indítványozó tudomásszerzéséhez kötődő, illetve arra alapított elkésettség tényyszerűségét megállapító álláspontját) vitatta.
- [44] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amely a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességét vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolta tenné.
- [45] Ekként az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (2) bekezdése és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. március 4.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró